

prima instanță: Gh. Pavliuc
instanța de apel: V. Pruteanu, Iu. Cimpoi, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-3595/14

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul Galina Stratulat

Judecătorii Maria Ghervas, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și recursului declarat de Ciubuc Natalia, reprezentată de avocatul Veronica Pascari,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ciubuc Natalia împotriva I.M.S.P. Asociația Medicală Teritorială Buiucani mun. Chișinău, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, cu privire la încasarea plăților pentru concediul medical și repararea prejudiciului cauzat prin reținerea plăților din vina angajatorului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Ciubuc Natalia, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 martie 2014, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost admisă în parte,

c o n s t a ț ă

La 03 aprilie 2013 Ciubuc Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva I.M.S.P. Asociația Medicală Teritorială Buiucani mun. Chișinău, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la încasarea plăților pentru concediul medical și repararea prejudiciului cauzat prin reținerea plăților din vina angajatorului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a activat în cadrul I.M.S.P. Asociația Medicală Teritorială Buiucani în calitate de medic obstetrician ginecolog. La 08 august 2012, în rezultatul unei traume de accident, a fost declarată invalid de gradul II.

Menționează că începînd cu 01 august 2012 și pînă la 10 august 2012 s-a aflat în concediu medical, iar la 15 august 2012 a fost internată în staționar la Spitalul de urgență, cu fractură a membrului inferior, unde s-a aflat pînă la data 14 septembrie 2012, fiind eliberat certificatul nr. 629865 din 10.09.2012 în acest sens.

Ulterior, din 15 septembrie 2012 și până la 19 noiembrie 2012, tratamentul a fost continuat ambulatoriu, eliberându-se certificatele medicale: nr. 630447 din 15.09.2012, nr. 885020 din 30.10.2012; nr. 885156 din 07.11.2012, nr. 882101 din 11.11.2012.

Reclamanta a indicat că certificatul medical din 15 septembrie 2012 a fost deschis la 25 septembrie 2012, ceea ce a creat conflict între părți. A mai menționat că, toate certificatele medicale au fost prezentate la contabilitatea instituției unde era angajată, pentru efectuarea calculului și achitarea indemnizației respective, iar la moment certificatele medicale se află la secția cadre a I.M.S.P. Asociația Medicală Teritorială Buiucani mun. Chișinău, fără a-i fi calculată și a-i fi achitată indemnizația.

La 28 noiembrie 2012 a primit scrisoarea nr. 215 de la I.M.S.P. Asociația Medicală Teritorială Buiucani, prin care a fost informată că i se refuză în achitarea indemnizației de concediu medical, pe motiv că certificatele medicale eliberate pentru perioada 15.08.2012- 14.09.2012, 15.09.2012 - 01.10.2012 nu au fost avizate de către Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității. Reclamanta indică că, a depus o plângere la Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității în legătură cu neajunsurile depistate în certificatele medicale, iar la 20 decembrie 2012, prin răspunsul nr. Ci-232/12, a fost informată că deciziile privind acordarea concediilor medicale au fost luate în conformitate cu legislația în vigoare.

Deoarece nu i-au fost achitate plățile pentru concediu medical în termenul și în modul stabilit, reclamanta solicită încasarea indemnizației medicale în sumă de 9 331 lei, încasarea compensației în mărime de 1 203 lei, precum și a prejudiciului moral care i-a fost cauzat prin neplata concediului medical, pe care-l evaluează la suma de 50 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 martie 2014 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ciubuc Natalia a depus apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2014, a fost admis apelul declarat de Ciubuc Natalia, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 martie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost admisă în parte. S-a încasat de la Asociația Medicală Teritorială Buiucani mun. Chișinău în beneficiul Nataliei Ciubuc indemnizația medicală în sumă de 9331 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

La emiterea deciziei instanța de apel a stabilit că conform ordinului nr. 61-p din 07 mai 2012 emis de către Asociația Medicală Teritorială Buiucani mun. Chișinău, reclamantei Natalia Ciubuc, care deținea funcția de medic obstetrician-ginecolog la Centrul „Sănătatea Femeii” din CMF nr. 6, la cererea acesteia din 02

mai 2012, i s-a acordat concediu anual cu durata de 35 de zile calendaristice de la 14 mai 2012 până la 17 iunie 2012 pentru perioada anilor 11 aprilie 2011 – 10 aprilie 2012.

Conform ordinului nr. 112-p din 13 august 2012, reclamantei Natalia Ciubuc, la cererea din 03 august 2012 , i s-a prelungit concediul anual cu durata de 12 zile calendaristice începând cu 11 august 2012 și până la 22 august 2012, în legătură cu faptul că în timpul concediului anual s-a aflat în concediu medical începând cu 05 iunie 2012 până la 10 august 2012.

În temeiul ordinului nr. 134-p din 21 septembrie 2012, reclamantei Natalia Ciubuc i s-a prelungit concediu anual cu 8 zile calendaristice (de la 15 septembrie 2012 până la 22 septembrie 2012), în legătură cu faptul că în timpul concediului anual s-a aflat în concediu medical începând cu 15 august 2012 până la 14 septembrie 2012, iar conform pct. 2 din același ordin, Nataliei Ciubuc, la cererea sa din 21 septembrie 2012, i s-a acordat concediu din cont propriu pentru 60 zile calendaristice de la 23 septembrie 2012 până la 21 noiembrie 2012.

Prin ordinul nr. 171-p din 20 noiembrie 2012, Nataliei Ciubuc i s-a prelungit concediu anual cu 8 zile calendaristice de la 22 noiembrie 2012 până la 29 noiembrie 2012, în legătură că în timpul concediului anual s-a aflat în concediu medical în perioada 15 septembrie 2012 – 01 octombrie 2012.

La 02 ianuarie 2012, reclamanta Natalia Ciubuc, a înaintat o cerere în adresa I.M.S.P. Asociația Medicală Teritorială Buiucani mun. Chișinău, prin care a solicitat eliberarea certificatelor medicale nr. 630447 din 15 septembrie 2012 și nr. 629865 din 10 09.2012 pentru a le aviza la Centrul de Expertiză Medicală a Vitalității.

Potrivit răspunsului CNAS nr.II-03/04-76 din 06 martie 2013, reiese că începând cu 22 august 2012 și până la 29 octombrie 2012, Natalia Ciubuc nu poate beneficia de indemnizație pentru concediu medical, pe motiv că în perioada respectivă concediul medical a fost acordat fără respectarea legii, conform căreia din a 120-a zi calendaristică, dreptul la indemnizație se menține, dacă concediul medical a fost acordat cu permisiunea Centrul de Expertiză Medicală a Vitalității.

Astfel, din actele cauzei , instanța de apel a rezultat că în perioada anului 2012, Natalia Ciubuc s-a aflat în concediu medical conform buletinelor medicale în următoarele perioade, și anume: buletinul nr. 533037 de la 09.01.2012-11.01.2012 - 3 zile; nr. 346124 de la 01.02.2012-17.02.2014 - 17 zile; nr. 346325 de la 18.02.2012-16.03.2012 - 28 zile; nr. 685534 de la 05.06.2012-17.06.2012 - 13 zile ; nr. 581519 de la 18.06.2012-06.07.2012 - 19 zile; nr. 630214 de la 09.07.2012-31.07.2012 - 23 zile; nr. 630300 de la 01.08.2012-09.08.2012 - 9 zile; nr. 629865 de la 15.08.2012-14.09.2012 - 31 de zile; nr. 630447 de la 15.09.2012- 01.10.2012 - 17

zile; nr. 885020 de la 02.10.2012-30.10.2012 - 29 zile; nr. 885156 de la 31.10.2012-10.11.2012 - 11 zile; nr. 882101 de la 11.11.2012- 19.11.2012 - 9 zile.

Instanța de fond a respins acțiunea indicînd că, deși reclamanta Natalia Ciubuc s-a aflat în concediu medical în perioadele 15.08.2012 -14.09.2012 și 15.09.2012 - 01.10.2010, conform certificatelor medicale nr. 629865 din 10.09.2012 și nr. 630447 din 15.09.2012, reiese că acestea nu au fost avizate de către Centrul de Expertiză Medicală a Vitalității. S-a mai indicat că, reclamanta a fost expertizată în cadrul Consiliului Republican de Expertiză Medicală a Vitalității cu aprecierea gradului 2 de invaliditate, fără obținerea deciziei privind prelungirea concediului medical.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond a ajuns la o concluzie neîntemeiată privind respingerea acțiunii reclamantei, din următoarele considerente.

Conform pct. 10 din Instrucțiunea privind modul de eliberare a certificatului de concediu medical, aprobată prin Hotărîrea Guvernului nr.469 din 24 mai 2005, certificatul pentru caz de boală sau traumă (inclusiv traumatismul habitual) se eliberează bolnavului pe toată perioada tratamentului, pînă la restabilirea capacității de muncă, însă cel mult pentru 180 zile pe parcursul unui an calendaristic. După expirarea a 120 zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă, bolnavul este trimis la Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității pentru aprecierea gradului de pierdere a capacității de muncă, dacă există datele necesare, și pentru obținerea deciziei privind prelungirea certificatului sau reluarea activității de muncă. Certificatul poate fi prelungit peste 120 zile calendaristice în temeiul avizului Consiliului de Expertiză Medicală a Vitalității pe un termen de cel mult 60 zile calendaristice. După expirarea a 180 zile calendaristice, dacă există motive întemeiate privind posibilitatea recuperării, evitării stabilirii gradului de invaliditate și menținerii capacității de muncă a asiguratului, bolnavii sînt trimiși la Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității pentru obținerea deciziei privind prelungirea certificatului.

Potrivit pct. 21 și pct. 53 din instrucțiune, în condiții de tratament spitalicesc certificatul se eliberează către instituțiile medico-sanitare pentru toată perioada de tratament în spital. Modul de evidență a eliberării și a prelungirii certificatului se aprobă de Ministerul Sănătății, iar modul de completare a certificatului - de Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

Analizînd circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis că certificatele medicale neachitate au fost eliberate pentru aflare la tratament în staționar în perioada 15.08.2012 - 14.09.2012, apoi 15.09.2013 - 01.10.2013 pentru perioada tratamentului ambulatoriu; 02.10.2012 - 30.10.2012, 06.11.2012 - 10.11.2012 în staționar cu indicația „continuă tratamentul” și din 11.11.2012 - 19.11.2012 cu indicarea în certificat „inapt de muncă invalid de gr. II”.

Instanța de apel a considerat ca fiind eronată concluzia primei instanțe precum că, pentru perioada aflării în concediul medical nu urmează a fi achitate sumele de bani din lipsa avizului Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității.

Instanța de apel a reținut că la materialele cauzei a fost prezentat avizul Consiliului de Expertizare Medicală a Vitalității din 30.10.2012 (procesul-verbal nr.82), prin care se indică „prelungirea concediului medical până la data de 19.11.2012”.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, potrivit scrisorii nr. Ci-232/12 din 20.12.2012 apelanta a fost reexpertizată la 30.10.2012 de către Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității de nivel republican nr. 3, care a luat decizia de a prelungi concediul medical al apelantei.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că a fost îndeplinită condiția prevăzută de pct. 10 din Instrucțiunea privind modul de eliberare a certificatului de concediu medical, și anume a fost avizată prelungirea concediului medical de către Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității, or, însuși Consiliul a luat decizia de a prelungi concediul.

În ceea ce privește perioada de timp de la 15.08.2012 până la 14.09.2012, instanța de apel a reținut că după cum rezultă din copiile certificatelor medicale anexate la actele cauzei, în luna august apelanta s-a aflat în concediu medical în perioada 01.08.2012 - 10.08.2012. Astfel, la această ultimă dată se consideră că perioada concediului medical a fost închisă. Următoarea perioadă a concediului medical a început la 15.08.2012, ceea ce urmează a fi calificat ca un nou caz de incapacitate de muncă de la care și începe a curge un nou termen. Astfel, în acest caz nu este necesară avizarea Centrului de Expertiză Medicală a Vitalității.

Pe cale de consecință, instanța de apel a apreciat neîntemeiat refuzul pîrîtului la calcularea și achitarea indemnizației medicale.

Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată pretenția cu privire la încasarea penalității în mărime de 1203 lei, deoarece prevederile art.330 Codul muncii nu sunt aplicabile în situația dată. Or, art. 330 din Codul Muncii prevede obligația angajatorului de a repara prejudiciul cauzat persoanei ca rezultat al privării ilegale posibilitatea de a munci, dar nu se referă la reținerea plăților cu titlu de indemnizație medicală.

De asemenea, instanța de apel a considera necesar a respinge și cerința apelantei cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, or, constatarea violării normelor de drept și admiterea revendicărilor pecuniare constituie prin sine o satisfacție echitabilă pentru orice prejudiciu moral eventual suferit de reclamant.

La 11 noiembrie 2014 CNAS a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, fiind interpretată eronat legea. În acest sens recurentul invocă prevederile art. 9 alin. (1, 2) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, conform căroră, perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă este de cel mult 180 de zile în cursul unui an calendaristic, dar cu condiția că începând cu a 120-a zi, indemnizația se plătește dacă concediul medical este acordat/prelungit cu permisiunea Consiliului de Expertiză Medicală a Vitalității.

Menționează că pînă la aprecierea gradului de dezabilitate la 09 august 2012 Ciubuc Natalia a beneficiat de indemnizație pentru incapacitatea temporară de muncă pentru 112 zile calendaristice.

În perioada 15.08.2012 – 14.09.2012 Ciubuc Natalia s-a aflat din nou în concediu medical, dar indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă i se achita doar pentru perioada 18.08.2012 – 21.08.2012, adică pentru 7 zile ca în total să constituie 119 zile, ceea ce este permis de art. 9 alin. (2) din legea sus-indicată. Începând cu a 120-a zi a concediului medical, buletinele de boală urmau a fi avizate de Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității. Începând cu 23.09.2012 pînă la 21.11.2012, conform cererii personale Ciubuc Natalia s-a aflat în concediu neplătit. Iar, conform art. 12 alin. (2) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, nu se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă pentru zilele în care salariatul s-a aflat în concediu neplătit.

La 14 noiembrie 2014 Ciubuc Natalia a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care a admite pretențiile cu privire la repararea prejudiciului moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului recurenta și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului moral, invocînd în acest sens prevederile art. 329 Codul muncii, care prevăd că angajatorul este obligat la plata prejudiciului moral, care nu poate fi mai mic decît salariul mediu al salariatului.

Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată, recurenta, invocând prevederile art. 90 și 94 CPC, a menționat că la materialele cauzei este anexat bonul de plată privind achitarea serviciilor avocatului, care a participat în ambele instanțe.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate sunt inadmisibile.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și recursul declarat de Ciubuc Natalia, reprezentată de avocatul Veronica Pascari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recursuri se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recursuri nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie

efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și recursul declarat de Ciubuc Natalia, reprezentată de avocatul Veronica Pascari, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și recursul declarat de Ciubuc Natalia, reprezentată de avocatul Veronica Pascari, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru